

P.Z. br. 121

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/25-01/10

URBROJ: 65-25-7

Zagreb, 27. lipnja 2025.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o logopedskoj djelatnosti***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 27. lipnja 2025. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu zdravstva dr. sc. Irenu Hršić, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-01/25
URBROJ: 50301-04/25-25-16

Zagreb, 27. lipnja 2025.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o logopedskoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o logopedskoj djelatnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu zdravstva dr. sc. Irenu Hršić, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O LOGOPEDSKOJ DJELATNOSTI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O LOGOPEDSKOJ DJELATNOSTI

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje sadržaj, organizacijski oblici i uvjeti za obavljanje logopedске djelatnosti, standard obrazovanja, dužnosti i odgovornosti sveučilišnih magistara logopedije (u daljnjem tekstu: magistar logopedije), stručni nadzor nad radom magistara logopedije te nadzor nad obavljanjem logopedске djelatnosti u Republici Hrvatskoj.

(2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na magistre logopedije primjenjuju se i na profesore defektologe - smjer oštećenje govora, sluha i vida, profesore defektologe - logopede, diplomirane defektologe - logopede, diplomirane logopede, profesore logopede te na osobe koje su prema ranije važećim propisima stekle akademski naziv magistar logopedije.

Članak 2.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *prevencija, probir i savjetodavni rad u logopedskoj djelatnosti* jest javni rad magistara logopedije usmjeren na upoznavanje javnosti s poremećajima socijalne komunikacije, glasa, jezika, govora, specifičnih poremećaja učenja, oštećenjima sluha, poremećajima gutanja i hranjenja, uzrocima navedenih poremećaja te važnošću prevencije, ranog otkrivanja i uklanjanja takvih poremećaja te savjetodavni rad u svrhu sprječavanja nastanka navedenih poremećaja, kao i organiziranje probirnih logopedskih pregleda djece rane predškolske i školske dobi te odraslih
2. *logopedska dijagnostika* jest utvrđivanje komunikacijskih, jezičnih, govornih i glasovnih sposobnosti i potencijala pojedinca, primjena diferencijalnih dijagnostičkih postupaka, procjena razvijenosti (pred)vještina i vještina čitanja, pisanja kao i procjena (pred)matematičkih vještina, odnosno specifičnih poremećaja učenja, procjena potrebe rehabilitacije slušanja, diferencijalna funkcionalna dijagnostika jezika, govora, komunikacije i slušanja, procjena komunikacijskih poremećaja te poremećaja glasa, jezika i govora, orofacijalna miofunkcionalna procjena, procjena sposobnosti gutanja i hranjenja, procjena kvalitete glasa, procjena složenih komunikacijskih potreba, odabir metoda i uporaba potpomognute komunikacije i primjerenih oblika asistivne tehnologije te planiranje logopedskih postupaka, postavljanje logopedске dijagnoze i pisanje logopedskog nalaza
3. *logopedska terapija i savjetovanje* jest primjena specijaliziranih metoda i postupaka individualnog ili grupnog rada i provođenje istih uživo i radom na daljinu – telerehabilitacija s djecom i/ili odraslim osobama s poremećajima socijalne komunikacije, poremećajima glasa, govora i jezika, čitanja, pisanja i matematičkih sposobnosti, s poremećajima slušanja te oštećenjima sluha, poremećajima hranjenja i gutanja, primjena orofacijalne miofunkcionalne terapije, primjena polisenzoričke stimulacije uključujući i kod osoba u poluvegetativnom stanju i minimalno svjesnom stanju, odabir protetičkih i drugih pomoćnih naprava za uspostavljanje i/ili poboljšanje

kvalitete slušanja, glasa, govora i jezika, čitanja, pisanja i matematičkih sposobnosti, predlaganje individualiziranih postupaka odgojno-obrazovnog procesa, učenja i poučavanja i izrada individualiziranog kurikulumu te preporuka primjerenog načina ophođenja okoline s osobom kod koje su utvrđeni navedeni poremećaji; logopedska terapija uključuje i savjetovanje obitelji i zajednice korisnika logopedske usluge/pacijenata te ostale logopedske postupke

4. *logopedska evaluacija terapijskog rada* jest procjena učinka svih logopedskih i drugih postupaka i tretmana koji se odnose na pojedinca i/ili grupe.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

II. LOGOPEDSKA DJELATNOST

Članak 3.

(1) Logopedska djelatnost je zdravstvena djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku čija je svrha unaprjeđenje kvalitete života, verbalne i neverbalne komunikacije te procesa gutanja i hranjenja.

(2) Logopedsku djelatnost obavljaju samostalno magistri logopedije na svim razinama zdravstvene zaštite sukladno normativima i standardima iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Logopedska djelatnost obuhvaća:

- prevenciju, probir i savjetodavni rad u logopedskoj djelatnosti
- logopedsku dijagnostiku
- logopedsku terapiju i savjetovanje
- logopedsku evaluaciju terapijskog rada.

(4) Logopedska djelatnost na primarnoj razini zdravstvene zaštite obuhvaća sveobuhvatnu skrb kroz prevenciju, dijagnostičke i terapijske postupke te savjetovanje.

(5) Logopedska djelatnost na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite, u odnosu na primarnu razinu zdravstvene zaštite, obuhvaća složenije dijagnostičke i terapijske postupke.

(6) Logopedska djelatnost na tercijarnoj razini zdravstvene zaštite obuhvaća složenu, visokodiferenciranu logopedsku dijagnostiku i terapijske postupke, bilo kroz samostalne postupke ili postupke u multidisciplinarnom timu, za akutna i subakutna kompleksna logopedska stanja koja zahtijevaju postupke koji nisu dostupni na nižim razinama zdravstvene zaštite.

III. UVJETI ZA OBAVLJANJE LOGOPEDSKE DJELATNOSTI

Članak 4.

Pravo na obavljanje logopedske djelatnosti ima magistar logopedije koji ima odobrenje za samostalan rad i upisan je u Registar magistara logopedije Hrvatske komore logopeda (u daljnjem tekstu: Registar).

Članak 5.

(1) Opći uvjeti za obavljanje logopedске djelatnosti jesu:

- završen sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij logopedije u Republici Hrvatskoj ili završen sveučilišni prijediplomski i diplomski studij logopedije u Republici Hrvatskoj ili priznata inozemna stručna kvalifikacija
- znanje hrvatskog jezika
- članstvo u Hrvatskoj komori logopeda (u daljnjem tekstu: Komora)
- upis u Registar
- odobrenje za samostalan rad.

(2) Državljeni drugih država članica Europske unije te državljani država članica Europskog gospodarskog prostora i državljani Švicarske Konfederacije mogu obavljati logopedsku djelatnost pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika u govoru i pismu na razini C2.

(3) Državljeni trećih zemalja mogu obavljati logopedsku djelatnost sukladno ovom Zakonu te propisima kojima se uređuje boravak i rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika u govoru i pismu na razini C2.

IV. ODOBRENJE ZA SAMOSTALAN RAD MAGISTRA LOGOPEDIJE

Članak 6.

(1) Magistru logopedije koji je upisan u Registar Komora izdaje odobrenje za samostalan rad.

(2) Odobrenjem za samostalan rad dokazuje se stručna osposobljenost magistra logopedije za samostalno obavljanje logopedске djelatnosti na području Republike Hrvatske.

(3) O zahtjevu za izdavanje odobrenja za samostalan rad magistra logopedije Komora odlučuje rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za zdravstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(5) Magistrima logopedije - državljanima trećih zemalja Komora izdaje odobrenje za samostalan rad na vrijeme određeno propisima koji uređuju boravak i rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj.

(6) Odobrenje za samostalan rad magistra logopedije obnavlja se svakih šest godina.

(7) Na postupak obnavljanja i ukidanja odobrenja za samostalan rad magistra logopedije primjenjuju se odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(8) Dokumentaciju u postupku izdavanja odobrenja za samostalan rad magistra logopedije uređuje općim aktom Komora.

Članak 7.

(1) Magistri logopedije imaju pravo i obvezu stručno se usavršavati radi održavanja i unaprjeđivanja kvalitete logopedске djelatnosti.

(2) Stručno usavršavanje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

(3) Poslodavac je obavezan omogućiti magistru logopedije stručno usavršavanje u opsegu potrebnom za obnavljanje odobrenja za samostalan rad iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona.

(4) Magistri logopedije su obvezni svakih šest godina proći provjeru stručnosti pri Komori u cilju obnavljanja odobrenja za samostalan rad iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona.

(5) Sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja magistara logopedije općim aktom uređuje Komora.

(6) Dokumentaciju u postupku obnavljanja odobrenja za samostalan rad magistra logopedije uređuje općim aktom Komora.

V. ORGANIZACIJSKI OBLICI LOGOPEDSKE DJELATNOSTI

Članak 8.

(1) Logopedska djelatnost može se obavljati u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu za obavljanje zdravstvene djelatnosti i u privatnoj logopedskoj praksi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom te zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

(2) Logopedska djelatnost može se obavljati i u sustavu socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom te propisima kojima se uređuje socijalna skrb, odgoj i obrazovanje.

(3) Magistar logopedije može osnovati privatnu logopedsku praksu sukladno odredbama ovoga Zakona.

(4) Magistar logopedije može osnovati trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti sukladno odredbama zakona kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

Članak 9.

(1) Privatna logopedska praksa jest organizacijski oblik obavljanja logopedске djelatnosti magistra logopedije u privatnoj praksi na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(2) Privatnu logopedsku praksu može obavljati magistar logopedije ako:

- ima završen sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij logopedije u Republici Hrvatskoj ili završen sveučilišni prijediplomski i diplomski studij logopedije u Republici Hrvatskoj ili priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju
- ima odobrenje za samostalan rad
- je radno sposoban za obavljanje privatne prakse
- je potpuno poslovno sposoban
- nije pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode odnosno za neko od kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta sukladno kaznenom zakonu, ako će obavljati privatnu logopedsku praksu koja uključuje rad s djecom
- mu nije izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja logopedске djelatnosti, dok ta mjera traje
- nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
- raspolaže odgovarajućim prostorom sukladno normativima i standardima iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona
- raspolaže odgovarajućom dijagnostičkom i terapijskom opremom sukladno normativima i standardima iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona
- pribavi mišljenje Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod) i Komore o opravdanosti osnivanja privatne logopedске prakse u mreži javne zdravstvene službe odnosno mišljenje Komore o opravdanosti osnivanja privatne logopedске prakse izvan mreže javne zdravstvene službe.

(3) Uvjet iz stavka 2. podstavka 7. ovoga članka magistar logopedije mora ispuniti danom početka obavljanja privatne logopedске prakse.

(4) Državljeni drugih država članica Europske unije te državljani država članica Europskog gospodarskog prostora i državljani Švicarske Konfederacije mogu obavljati privatnu logopedsku praksu pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika na razini C2.

(5) Državljeni trećih zemalja mogu obavljati privatnu logopedsku praksu sukladno ovom Zakonu te propisima kojima se uređuje boravak i rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika na razini C2.

Članak 10.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanja privatne logopedске prakse magistar logopedije podnosi Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka magistar logopedije obavezan je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 9. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje privatne logopedске prakse s obzirom na prostor, radnike te dijagnostičku i terapijsku opremu, a kojim se utvrđuje dan s kojim će magistar logopedije započeti obavljati privatnu logopedsku praksu.

(4) Privatna logopedska praksa ne smije započeti s radom prije izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(6) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Normative i standarde za obavljanje logopedske djelatnosti u pogledu prostora, radnika te medicinsko-tehničke opreme propisuje pravilnikom ministar nadležan za zdravstvo (u daljnjem tekstu: ministar) uz prethodno pribavljeno mišljenje Komore.

(8) Ako Komora iz stavka 7. ovoga članka u roku od 30 dana od dana kada je zatraženo ministru ne dostavi mišljenje iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je dala pozitivno mišljenje.

Članak 11.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje privatne logopedske prakse u novom prostoru magistar logopedije podnosi Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka magistar logopedije koji ima sklopljen ugovor o provođenju zdravstvene zaštite sa Zavodom, uz dokaze iz članka 9. ovoga Zakona, obavezan je priložiti i suglasnost upravnog vijeća doma zdravlja za promjenu prostora obavljanja djelatnosti.

(3) Ministarstvo donosi rješenje kojim utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje privatne logopedske prakse u novom prostoru s obzirom na prostor, radnike te dijagnostičku i terapijsku opremu te kojim se utvrđuje dan kojim će zdravstveni radnik započeti obavljati privatnu logopedsku praksu u tom prostoru.

(4) Privatna logopedska praksa ne smije započeti s radom u novom prostoru prije izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ministarstvo donosi rješenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(6) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 12.

Ako magistar logopedije koji obavlja privatnu logopedsku praksu sklopi ugovor o provođenju zdravstvene zaštite sa Zavodom, o toj činjenici Zavod je obavezan obavijestiti Ministarstvo i upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba nadležno za zdravstvo u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora.

Članak 13.

Nositelj privatne logopedске prakse - magistar logopedije u svom nazivu ističe ime i prezime, adresu privatne logopedске prakse, oznaku djelatnosti i radno vrijeme.

Članak 14.

(1) Magistar logopedije koji ima odobrenje za obavljanje privatne logopedске prakse može imati samo jednu privatnu logopedsku praksu.

(2) Magistar logopedije koji ima odobrenje za obavljanje privatne logopedске prakse obavlja poslove privatne logopedске prakse osobno.

(3) Nositelj privatne logopedске prakse - magistar logopedije može primiti u radni odnos jednog magistra logopedije.

(4) Dva nositelja privatne logopedске prakse koji obavljaju privatnu logopedsku djelatnost mogu obavljati privatnu logopedsku praksu u smjenskom radu.

Članak 15.

(1) Više magistara logopedije, koji obavljaju privatnu logopedsku praksu osobno, mogu se udružiti u grupnu privatnu logopedsku praksu.

(2) Magistri logopedije iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvu podnose zahtjev za donošenje rješenja o osnivanju grupne privatne logopedске prakse.

(3) Ministarstvo donosi rješenje o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor.

Članak 16.

Magistar logopedije koji obavlja privatnu logopedsku praksu može ostvariti novčana sredstva:

- ugovorom sa Zavodom o provođenju logopedске djelatnosti
- ugovorom s domom zdravlja za provođenje logopedске djelatnosti na određenom području odnosno u vremenskom razdoblju pružanja zdravstvene zaštite
- ugovorom s jedinicom područne (regionalne) samouprave
- ugovorom s jedinicom lokalne samouprave
- ugovorom s dobrovoljnim osigurateljima
- ugovorom s visokim učilištem koje izvodi sveučilišni diplomski studij logopedije
- za rad izvan ugovorenog punog radnog vremena sa Zavodom u privatnoj logopedskoj praksi za obavljanje poslova za koje mu je izdano odobrenje za samostalan rad
- iz sudjelovanja korisnika zdravstvene zaštite u pokriću dijela ili ukupnih troškova zdravstvene zaštite.

Članak 17.

(1) Magistri logopedije koji obavljaju privatnu logopedsku praksu mogu privremeno obustaviti rad.

(2) Rad se može privremeno obustaviti zbog bolesti, vojne obveze, ako je magistar logopedije iz stavka 1. ovoga članka izabran ili imenovan na stalnu dužnost u tijelima državne vlasti odnosno jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, ako za taj rad prima plaću ili ako se zaposli u konzularnom ili diplomatskom predstavništvu ili za vrijeme provođenja likvidacijskog postupka ili zbog drugoga opravdanog razloga.

(3) O činjenici iz stavka 2. ovoga članka magistar logopedije iz stavka 1. ovoga članka obavezan je obavijestiti Ministarstvo ako je odsutan više od 30 radnih dana neprekidno tijekom godine.

(4) Magistar logopedije iz stavka 1. ovoga članka obavezan je podnijeti Ministarstvu zahtjev za privremenu obustavu rada najkasnije u roku od osam dana od isteka roka iz stavka 3. ovoga članka odnosno u roku od tri dana od dana prestanka razloga koji ga je u tome onemogućio.

(5) Ministarstvo donosi rješenje o privremenoj obustavi rada u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor.

(7) Ministarstvo je obvezno otpравak rješenja iz stavka 5. ovoga članka dostaviti nadležnom tijelu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(8) Privremena obustava rada može trajati najdulje četiri godine.

Članak 18.

Pravo na obavljanje privatne logopedске prakse prestaje:

1. na osobni zahtjev
2. po sili zakona
3. danom izvršnosti rješenja kojim se ukida rješenje kojim je izdano odobrenje za obavljanje privatne logopedске prakse.

Članak 19.

(1) Pravo na obavljanje privatne logopedске prakse po sili zakona prestaje s danom kada magistar logopedije koji ima odobrenje za samostalan rad:

1. izgubi trajno radnu sposobnost za obavljanje poslova
2. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelomično
3. zasnuje radni odnos odnosno počne obavljati drugu samostalnu djelatnost, osim u slučaju obustave rada iz članka 17. ovoga Zakona

4. izgubi pravo raspolaganja prostorom odnosno odgovarajućom dijagnostičkom i terapijskom opremom
5. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđen na kaznu zatvora dulje od šest mjeseci ili mu je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja logopedске djelatnosti
6. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđen za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode odnosno za neko od kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta sukladno kaznenom zakonu.

(2) Magistar logopedije u mreži javne zdravstvene službe privatnu logopedsku praksu može obavljati najduže do navršenih 68 godina života.

(3) Rješenje o ukidanju odobrenja za obavljanja privatne logopedске prakse po sili zakona donosi Ministarstvo.

(4) Pravo na obavljanje privatne logopedске prakse magistru logopedije prestaje danom izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 20.

(1) Ministarstvo ukida rješenje kojim je izdano odobrenje za obavljanje privatne logopedске prakse ako se utvrđeni nedostaci u obavljanju poslova ne otklone u roku određenom rješenjem nadležnog tijela.

(2) Ministarstvo će ukinuti rješenje kojim je izdano odobrenje za obavljanje privatne logopedске prakse magistru logopedije ako:

1. ne postupi u skladu s člankom 17. stavcima 3., 4. i 8. ovoga Zakona
2. prestane s radom bez odobrenja Ministarstva
3. ne obavlja poslove osobno ili ako koristi rad drugih osoba protivno ovom Zakonu
4. ima više od jedne privatne logopedске prakse
5. oglašava svoj rad i svoju privatnu logopedsku praksu protivno općem aktu Komore.

(3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 21.

Način isticanja naziva zdravstvene ustanove, trgovačkog društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti odnosno druge pravne osobe koja obavlja logopedsku djelatnost uređen je zakonom kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova te zakonom kojim se uređuju trgovačka društva.

Članak 22.

(1) Magistar logopedije može obavljati logopedsku djelatnost i bez naplate, u suradnji s vjerskim ili nevladinim udrugama ili samostalno.

(2) Obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka magistar logopedije mora prijaviti Komori.

VI. DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI MAGISTRA LOGOPEDIJE

Članak 23.

(1) Sve što magistar logopedije u obavljanju logopedске djelatnosti sazna o pacijentu obvezan je čuvati kao profesionalnu tajnu.

(2) Podatke iz stavka 1. ovoga članka obvezne su čuvati kao profesionalnu tajnu i druge osobe kojima su ti podaci dostupni u obavljanju njihovih djelatnosti.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obvezne su podatke koje su saznale o pacijentu priopćiti na zahtjev tijela državne uprave u skladu s posebnim propisima, Komore ili pravosudnih tijela.

Članak 24.

(1) Dužnosti magistra logopedije su:

- provedba logopedskih postupaka po utvrđenim programima, pravilima i protokolima samostalno ili u timskom radu
- primjena znanstveno vrednovanih metoda i tehnika glede uspješnosti, trajne i sigurne uporabe bazirane na dokazima iz područja logopedije
- suradnja sa svim članovima tima i suradnicima
- vođenje točne, iscrpne i datirane logopedске dokumentacije sukladno usuglašenim stručnim standardima, kojom se evidentiraju svi provedeni postupci i koja u svakom trenutku može pružiti dostatne podatke o stanju pacijenta u svim fazama logopedске dijagnostike i terapije
- savjesno postupanje u radu
- poštivanje Kodeksa logopedске etike i deontologije.

(2) Magistar logopedije odgovoran je:

- za istinitost evidentiranih podataka
- za sigurnost pacijenta za vrijeme obavljanja djelatnosti
- za opremu kojom se služi za vrijeme obavljanja djelatnosti.

Članak 25.

(1) Magistar logopedije je dužan evidentirati sve provedene dijagnostičke i terapijske postupke u logopedskom kartonu za svakog pacijenta.

(2) Obvezan sadržaj logopedskog kartona za svakog pacijenta jest:

- početni logopedski status i dokumentacija
- periodična reevaluacija i njezino dokumentiranje
- dokumentirano otpuštanje

- datum i vrijeme pružene logopedске usluge.

(3) Detaljan sadržaj logopedskog kartona utvrđuje općim aktom Komora.

(4) Na postupanje s dokumentacijom nastalom u obavljanju logopedске djelatnosti primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju podaci i informacije u zdravstvu.

VII. STEGOVNA ODGOVORNOST MAGISTRA LOGOPEDIJE

Članak 26.

(1) Magistar logopedije je stegovno odgovoran ako:

- povrijedi Kodeks logopedске etike i deontologije
- obavlja nestručno logopedsku djelatnost
- svojim ponašanjem prema pacijentu, drugom magistru logopedije ili trećim osobama povrijedi ugled logopedске djelatnosti
- ne ispunjava Statutom ili drugim općim aktom određene članske obveze prema Komori
- povrijedi odredbe ovoga Zakona.

(2) Kaznena i prekršajna odgovornost magistra logopedije ili stegovna odgovornost u ustanovi, trgovačkom društvu ili drugoj pravnoj osobi koja obavlja logopedsku djelatnost ne isključuje stegovnu odgovornost magistra logopedije pred Komorom.

Članak 27.

Statutom Komore utvrđuju se teže i lakše stegovne povrede.

Članak 28.

(1) Magistar logopedije odgovara zbog stegovne povrede pred stegovnim tijelima Komore.

(2) Stegovna tijela Komore su Časni sud i Visoki časni sud Komore.

Članak 29.

(1) Za teže stegovne povrede magistru logopedije se mogu izreći sljedeće stegovne mjere:

- ukor
- javni ukor
- novčana kazna
- privremeno ukidanje odobrenja za samostalan rad na razdoblje od mjesec dana do godine dana
- trajno ukidanje odobrenja za samostalan rad
- privremeno ili trajno ograničenje opsega odobrenja za samostalan rad.

(2) Za lakše stegovne povrede magistru logopedije se mogu izreći sljedeće stegovne mjere:

- opomena
- novčana kazna.

(3) O privremenom ukidanju, trajnom ukidanju odnosno privremenom ili trajnom ograničenju opsega odobrenja za samostalan rad magistra logopedije iz stavka 1. ovoga članka Komora odlučuje rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor.

(5) Uz svaku mjeru iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim uz mjeru trajnog ukidanja odobrenja za samostalan rad, magistru logopedije se može odrediti i stegovna mjera dodatne izobrazbe.

(6) Stegovna mjera privremenog ukidanja odobrenja za samostalan rad može se izreći uvjetno s rokom kušnje od šest mjeseci do dvije godine.

Članak 30.

Iznos novčane kazne za povrede iz članka 29. ovoga Zakona utvrđuje se Statutom Komore s time da iznos ne može biti niži od 1.320,00 eura i viši od 6.630,00 eura.

Članak 31.

Časni sud Komore, može pokrenuti stegovni postupak po službenoj dužnosti ili na zahtjev pacijenta, tijela Komore ili Ministarstva.

Članak 32.

Magistar logopedije nije odgovoran ako pacijent svjesno odbija sudjelovanje u logopedskom postupku.

VIII. HRVATSKA KOMORA LOGOPEDA

Članak 33.

(1) Komora je samostalna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima.

(2) Komora predstavlja i zastupa interese magistara logopedije u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu.

(3) Magistar logopedije koji obavlja logopedsku djelatnost na području Republike Hrvatske obvezno se učlanjuje u Komoru.

(4) Članstvo u Komori dobrovoljno je za magistre logopedije koji:

- ne rade na neposrednim poslovima zdravstvene zaštite
- su nezaposleni
- su u mirovini
- obavljaju logopedsku djelatnosti izvan Republike Hrvatske
- slobodno pružaju logopedске usluge iz država članice Europske unije.

(5) Komora ima svoj grb, znak, pečat i žigove.

Članak 34.

Komora ima sljedeće javne ovlasti:

- rješenjem odlučuje o izdavanju, obnavljanju i ukidanju odobrenja za samostalan rad magistra logopedije u Republici Hrvatskoj
- vodi Registar
- obavlja stručni nadzor nad radom magistara logopedije u Republici Hrvatskoj
- provodi postupak priznavanja stručnih inozemnih kvalifikacija sukladno zakonu kojim se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija.

Članak 35.

Osim javnih ovlasti iz članka 34. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

- nadzire provođenje Kodeksa logopedске etike i deontologije
- prati, proučava i unaprjeđuje obavljanje logopedске djelatnosti
- daje mišljenje na standarde i normative za obavljanje logopedске djelatnosti
- utvrđuje način oglašavanja i način isticanja naziva nositelja privatne logopedске prakse
- utvrđuje popise logopedске dijagnostičke i terapijske opreme, kao i standarde za njihovu uporabu te poduzima mjere zaštite od njihove neovlaštene izrade, distribucije i primjene
- daje stručno mišljenje tijekom pripreme propisa koji utječu na razvoj logopedске struke
- zastupa članove Komore u zaštiti njihovih profesionalnih interesa
- sudjeluje u utvrđivanju i verifikaciji programa stručnog usavršavanja magistara logopedije
- utvrđuje sadržaj, rokove i postupak trajnog stručnog usavršavanja magistara logopedije
- potiče i organizira stručno usavršavanje članova Komore
- surađuje s drugim strukovnim udrugama, stručnim i znanstvenim institucijama u zemlji i inozemstvu
- odlučuje o suradnji Komore s drugim komorama te drugim ustanovama i organizacijama u Republici Hrvatskoj i inozemstvu
- surađuje s državnim tijelima i tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u rješavanju pitanja značajnih za obavljanje logopedске djelatnosti
- obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom, Statutom i općim aktima Komore.

Članak 36.

(1) Tijela Komore su Skupština, Upravni odbor, Nadzorni odbor, predsjednik i druga tijela utvrđena Statutom.

(2) Ustrojstvo i tijela Komore te njihov sastav, način izbora, prava, obveze i dužnosti uređuju se Statutom i drugim općim aktima Komore.

(3) Komora ima Statut.

(4) Statut je temeljni opći akt Komore koji donosi Skupština Komore.

(5) Na Statut Komore prethodnu suglasnost daje ministar.

(6) Statut Komore objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 37.

Statutom Komore obvezno se utvrđuju:

- djelatnosti koje Komora obavlja u sklopu svojih zakonskih ovlasti
- djelokrug i organizacija rada
- ustroj i tijela Komore te način njihova izbora i djelovanja
- sadržaj, rokovi i način stručnog usavršavanja članova Komore
- detaljniji način izdavanja, obnavljanja i ukidanja odobrenja za samostalan rad
- stegovne mjere protiv člana Komore
- druga pitanja značajna za logopedsku djelatnost.

Članak 38.

(1) Skupština Komore donosi Kodeks logopedске etike i deontologije.

(2) Kodeks logopedске etike i deontologije, polazeći od humanističkih načela i temeljnih vrijednosti društva, utvrđuje načela i pravila kojih se magistri logopedije moraju pridržavati pri obavljanju svog zvanja.

(3) Kodeks logopedске etike i deontologije objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 39.

(1) Komora vodi Registar.

(2) Upis u Registar obavlja se na zahtjev magistra logopedije koji ispunjava uvjete iz članka 5. ovoga Zakona.

(3) Registar je javan, a izvadci iz Registra su javne isprave.

(4) Način upisa, vođenja i sadržaj Registra uz prethodnu suglasnost ministra utvrđuje općim aktom Komora.

Članak 40.

(1) Magistru logopedije upisanom u Registar izdaje se logopedска iskaznica.

(2) Oblik i sadržaj iskaznice te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama uz prethodnu suglasnost ministra utvrđuje općim aktom Komora.

Članak 41.

Magistar logopedije briše se iz Registra:

- na osobni zahtjev
- ukidanjem odobrenja za samostalan rad
- gubitkom poslovne sposobnosti
- ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje logopedске djelatnosti
- izricanjem zaštitne mjere zabrane obavljanja logopedске djelatnosti
- ako je stegovnom kaznom tijela Komore izgubio pravo na obavljanje logopedске djelatnosti.

Članak 42.

(1) Za ostvarivanje svojih ciljeva i izvršavanje zadaća Komora stječe sredstva:

- od upisnine
- od članarine i
- iz drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore.

(2) Iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju se sredstva za izvršavanje poslova koje Komora obavlja na temelju javne ovlasti utvrđene člankom 34. podstavkom 3. ovoga Zakona.

Članak 43.

Osnivači Komore su Ministarstvo i Hrvatsko logopedsko društvo.

IX. STRUČNI NADZOR NAD RADOM MAGISTARA LOGOPEDIJE

Članak 44.

(1) Komora obavlja stručni nadzor nad radom magistara logopedije.

(2) Stručni nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno općem aktu iz stavka 5. ovoga članka na temelju:

- zahtjeva dostavljenih od strane ministra i tijela državne uprave
- stalnih i povremenih kontrola rada magistara logopedije
- predstavlja.

(3) Stručni nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi Povjerenstvo za stručni nadzor koje osniva Komora.

(4) Magistar logopedije nad kojim se provodi stručni nadzor mora omogućiti Povjerenstvu iz stavka 3. ovoga članka neometano provođenje stručnog nadzora iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Način provođenja stručnog nadzora iz stavka 1. ovoga članka uređuju se općim aktom Komore uz prethodnu suglasnost ministra.

Članak 45.

Članom Povjerenstva iz članka 44. stavka 3. ovoga Zakona može se imenovati magistar logopedije s odobrenjem za samostalan rad i s najmanje pet godina radnog iskustva u struci.

X. NADZOR

Članak 46.

(1) Upravni nadzor nad radom Komore provodi Ministarstvo sukladno zakonu kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

(2) Inspekcijski nadzor nad provođenjem logopedске djelatnosti obavlja zdravstvena inspekcija prema odredbama zakona kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

XI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 47.

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj magistar logopedije - fizička osoba ako:

1. obavlja logopedsku djelatnost protivno odredbama članka 4. ovoga Zakona
2. ne evidentira sve provedene dijagnostičke i terapijske postupke u logopedskom kartonu za svakog pacijenta sukladno članku 25. stavku 1. ovoga Zakona
3. povrijedi Kodeks logopedске etike i deontologije (članak 26. stavak 1. podstavak 1.)
4. onemogućiti ili ometa provođenje stručnog nadzora protivno članku 44. stavku 4. ovoga Zakona.

Članak 48.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj nositelj privatne logopedске prakse ako:

1. onemogućiti magistru logopedije stručno usavršavanje (članak 7. stavak 3.)
2. obavlja privatnu logopedsku praksu bez odobrenja za samostalan rad (članak 9. stavak 2. podstavak 2.)
3. obavlja privatnu logopedsku praksu bez radne sposobnosti (članak 9. stavak 2. podstavak 3.)
4. obavlja privatnu logopedsku praksu bez potpune poslovne sposobnosti (članak 9. stavak 2. podstavak 4.)

5. obavlja privatnu logopedsku praksu koja uključuje rad s djecom, a pravomoćno je osuđen za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode odnosno za neko od kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta sukladno kaznenom zakonu (članak 9. stavak 2. podstavak 5.)
6. obavlja privatnu logopedsku praksu za vrijeme trajanja radnog odnosa odnosno dok obavlja drugu samostalnu djelatnost (članak 9. stavak 2. podstavak 7.)
7. obavlja privatnu logopedsku praksu, a ne raspolaže odgovarajućim prostorom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne logopedске prakse u pogledu prostora (članak 9. stavak 2. podstavak 8.)
8. obavlja privatnu logopedsku praksu, a ne raspolaže odgovarajućom dijagnostičkom i terapijskom opremom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne logopedске prakse u pogledu dijagnostičke i terapijske opreme (članak 9. stavak 2. podstavak 9.)
9. započne s radom prije izvršnosti rješenja kojim je utvrđeno da privatna logopedska praksa ispunjava normative i standarde za obavljanje logopedске djelatnosti (članak 10. stavak 4.)
10. započne s radom u novom prostoru prije izvršnosti rješenja kojim je utvrđeno da privatna logopedska praksa ispunjava normative i standarde za obavljanje logopedске djelatnosti u novom prostoru (članak 11. stavak 4.)
11. ima više od jedne privatne logopedске prakse (članak 14. stavak 1.)
12. ne obavlja poslove privatne logopedске prakse osobno (članak 14. stavak 2.)
13. obavlja privatnu logopedsku praksu s više od dva tima u smjenskom radu (članak 14. stavak 4.)
14. nastavi obavljati privatnu logopedsku praksu nakon izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja za obavljanje privatne prakse (članak 19. stavak 4.).

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 49.

(1) Ministar će na prijedlog Hrvatskog logopedskog društva u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati osnivački odbor Komore.

(2) Ministarstvo i Hrvatsko logopedsko društvo osnovat će Komoru odlukom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 50.

Komora je obvezna u roku od šest mjeseci od dana osnivanja Komore donijeti Statut.

Članak 51.

Ministar će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona.

Članak 52.

Komora će u roku od šest mjeseci od dana osnivanja Komore donijeti opće akte iz članka 6. stavka 8., članka 7. stavaka 5. i 6., članka 25. stavka 3., članka 39. stavka 4., članka 40. stavka 2. i članka 44. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 53.

Do dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 51. ovoga Zakona, normative i standarde za obavljanje logopedске djelatnosti u pogledu prostora, radnika te dijagnostičke i terapijske opreme iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona utvrđuje ministar odlukom iz članka 66. Pravilnika o normativima i standardima za obavljanje zdravstvene djelatnosti („Narodne novine“, broj 52/20.).

Članak 54.

(1) Do dana stupanja na snagu općih akata iz članka 52. ovoga Zakona prilikom podnošenja zahtjeva iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona magistar logopedije nije obvezan priložiti odobrenje za samostalan rad te mišljenje Komore o opravdanosti osnivanja privatne logopedске prakse u mreži javne zdravstvene službe odnosno mišljenje Komore o opravdanosti osnivanja privatne logopedске prakse izvan mreže javne zdravstvene službe.

(2) Odobrenje za samostalan rad te mišljenje Komore iz stavka 1. ovoga članka magistar logopedije obvezan je ishoditi i dostaviti Ministarstvu u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 55.

Magistri logopedije koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju logopedsku djelatnost po do sada važećim propisima mogu i dalje obavljati logopedsku djelatnost pod uvjetom da u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona steknu odobrenje za samostalan rad sukladno ovome Zakonu.

Članak 56.

(1) Trgovačkim društvima i fizičkim osobama - obrtnicima koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju postupke iz logopedске djelatnosti sukladno posebnim propisima prestaje pravo na obavljanje postupaka iz logopedске djelatnosti po isteku roka od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona po sili zakona.

(2) Magistar logopedije koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavlja postupke iz logopedске djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti zahtjev za donošenje rješenja Ministarstva o početku obavljanja logopedске djelatnosti sukladno ovom Zakonu.

Članak 57.

Zdravstvene ustanove obvezne su uskladiti svoj rad i poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 58.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

U Republici Hrvatskoj sve veći broj osoba s razvojnim i stečenim komunikacijskim i jezičnim poremećajima te poremećajima gutanja i hranjenja, ima potrebu za logopedskom intervencijom.

Od patoloških stanja utvrđenim na sistematskim pregledima kod male djece na visokom mjestu po učestalosti nalaze se poremećaji govora/izgovora. Važno je naglasiti da su nakon logopedskog pregleda kod velikog broja djece s prvom dijagnozom „Poremećaji izgovora“ utvrđena i značajna odstupanja u jezičnom i komunikacijskom razvoju.

Donošenje zakona o logopedskoj djelatnosti u skladu je i s ciljevima Nacionalnog razvoja plana zdravstva za razdoblje od 2021. do 2027. godine, u kojem se poseban osvrt stavlja na jačanje uloge primarne zdravstvene zaštite, a što se postiže i širenjem dostupnosti logopedske djelatnosti u okviru Mreže javnozdravstvene službe („Narodne novine“, broj 49/24.). Navedeni Nacionalni plan navodi i bolju koordinaciju pružanja usluga unutar različitih sustava i što je u potpunosti primjenjivo i na logopedsku djelatnost.

Također, najnovija izvješća Centra za kontrolu i prevenciju bolesti Sjedinjenih Američkih Država 2020, sukladno izvješću Mreže za procjenu autizma i razvojnih poremećaja (*Autizm and Developmental Disabilities (ADDM) Monitoring*), pokazuju značajan porast prevalencije poremećaja iz spektra autizma u svijetu (svako 36. dijete u dobi od osam godina - približno 4 % dječaka i 1 % djevojčica), a vrlo slična situacija je i u Republici Hrvatskoj. Kao glavno obilježje poremećaja iz spektra autizma označava se upravo poremećaj u području komunikacije.

Jedan od razloga navedenog porasta komunikacijske i jezično-govorne patologije je zasigurno i razvoj medicinske dijagnostike čijim se tehnološkim unaprjeđenjima sve ranije otkrivaju bolesti i stanja u male djece koja predstavljaju čimbenike rizika za nastanak komunikacijskih, glasovnih, jezičnih i govornih poremećaja te poremećaja hranjenja i gutanja.

Nadalje, posljedice bolesti cirkulacijskog sustava prvi su uzrok smrtnosti u Republici Hrvatskoj. Kao posljedicu moždanog udara oko 30 % pacijenata ima afaziju, tj. poremećaj razumijevanja i poremećaj jezične i govorne produkcije, a određeni broj pacijenata i disfagiju, tj. poremećaj gutanja zbog čega je nužna logopedska terapija. Zbog velikog broja posljedica, moždani udar nije samo problem pojedinca već je on javnozdravstveni problem koji ima i velike ekonomske implikacije kako za pacijenta, tako i za njegovu obitelj.

Također, traumatska oštećenja mozga postaju jedan od vodećih javnozdravstvenih problema u Republici Hrvatskoj poglavito jer su traumama najviše zahvaćena djeca i mlade osobe. Dio rehabilitacijskog algoritma u velikog broja osoba pogođenih traumom glave također uključuje logopedsku terapiju zbog poremećaja pragmatičke komponente jezika odnosno socijalne komunikacije te disfagije koje su jedno od glavnih obilježja.

Demografske promjene, a prije svega starenje stanovništva najznačajniji su trendovi posljednjih nekoliko desetljeća u gotovo svim razvijenim zemljama, pri čemu ni Republika Hrvatska nije izuzetak. S jednim od najvećih udjela starijeg stanovništva u Europi, Republika

Hrvatska se svrstava među deset zemalja u svijetu s najstarijim stanovništvom što neminovno znači povećanje incidencije neurodegenerativnih bolesti u kojima je poremećaj verbalne i neverbalne komunikacije uz poremećaj gutanja dio kliničke slike bolesti u većini dijagnostičkih entiteta.

Poznato je i znanstveno dokazano da je sposobnost komunikacije (verbalne i/ili neverbalne) izuzetno važna i temeljna vještina u životu čovjeka, a njen narušen razvoj uslijed različitih čimbenika neurorizika ili nekih drugih oštećenja, kao i gubitak komunikacijskih sposobnosti uslijed različitih oštećenja i oboljenja čine osobu nesposobnom za samostalan život i rad te značajno ugrožavaju kvalitetu života čovjeka. Upravo stoga, da bi rehabilitacija, odnosno habilitacija, komunikacijskih, glasovnih, jezičnih i govornih vještina te sposobnosti hranjenja i gutanja u tih osoba bila uspješna, neizostavna je logopedska (re)habilitacija, odnosno logopedska djelatnost, kao opća djelatnost od interesa za zdravlje građana Republike Hrvatske.

Zdravlje općenito, pa tako i mentalno zdravlje u koje svakako pripada sposobnost i vještina komunikacije (verbalne i neverbalne), za sve je globalni cilj proklamiran aktima Svjetske zdravstvene organizacije (WHO).

Studij logopedije obrazuje sveučilišne magistre logopedije za rad na prevenciji, probiru, dijagnosticiranju te terapiji poremećaja verbalne i/ili neverbalne komunikacije te poremećaja oralno-laringealnih funkcija kod osoba svih dobni skupina u skladu s propisima i programima koje navodi Svjetska zdravstvena organizacija, Europska asocijacija logopeda (ESLA), Američka asocijacija logopeda (ASHA) te Međunarodna asocijacija za komunikacijske znanosti i poremećaje (IALP).

Magistri logopedije kao stručnjaci za rad u području (re)habilitacije patologije komunikacije (verbalne i neverbalne), glasa, jezika, čitanja, pisanja, govora, hranjenja, gutanja i slušanja, svojim kompetencijama stečenim obrazovanjem, omogućavaju pružanje zdravstvene usluge na visokom standardu kvalitete.

Prema podacima Hrvatskog logopedskog društva, profesija magistar logopedije je deficitarna, te se primjećuje sve veća potražnja za stručnjacima ovoga profila u svim područjima, zbog čega je od osobitog značaja održavanje i očuvanje standarda i kvalitete profesije.

Logopedska djelatnost obavlja se u sustavu zdravstva, socijalne skrbi te odgoja i obrazovanja, a uključuje prevenciju, probir, procjenu, dijagnostiku i rehabilitaciju (terapiju): poremećaja predverbalne, verbalne i neverbalne komunikacije, jezika (usmenog i pisanog, jednojezičnih i višejezičnih govornika), govora i glasa nastalih uslijed različitih uzroka, poremećaja oralno-laringealnih funkcija (hranjenja i gutanja) i srodnih poremećaja, poremećaja verbalne i/ili neverbalne komunikacije u osoba s invaliditetom i djece s teškoćama u razvoju (intelektualnim teškoćama, cerebralnom paralizom i kroničnim bolestima, sljepoćom i slabovidnošću, oštećenjem sluha, poremećajima iz spektra autizma), pružanje usluga diferencijalne i funkcionalne dijagnostike jezika, govora, komunikacije i slušanja, (re)habilitacije slušanja/ jezika/govora te pružanje savjetodavnih usluga osobama oštećena sluha i njihovim obiteljima, procjenu složenih komunikacijskih potreba te odabir i uporabu metoda potpomognute komunikacije i primjerenih oblika asistivne tehnologije s naglaskom da se kompetencije logopeda odnose na procjenu i poticanje komunikacijskih funkcija, sredstava i jezika (govorenog i pisanog) te davanje prijedloga vezanih uz individualizaciju odgojno-obrazovnog procesa djece s poremećajima u području komunikacije, glasa, jezika, govora i

slušanja. Područja rada (radna mjesta) magistara logopedije ne utječu na postupke logopeda koji su uvijek u funkciji prevencije, probira, dijagnostike (i posljedično pisanja nalaza i postavljanja dijagnoze) i terapije/(re)habilitacije osoba s verbalnim i/ili neverbalnim komunikacijskim poremećajima.

Navedena djelatnost je usmjerena na otkrivanje i otklanjanje svih spomenutih poremećaja, a ostvaruje se kroz postupke prevencije, dijagnostike, terapije i protetike, kao i savjetodavnoga rada i edukacije. Timska suradnja posebno je važna kod populacije sa složenim komunikacijskim potrebama jer osigurava pristup koji objedinjuje znanja i kompetencije različitih stručnjaka (profesija), omogućavajući tako cjelovito razumijevanje izazova s kojima se susreću pacijenti, ali u skladu s kompetencijama svake profesije koja u tom timu sudjeluje.

Da bi logopedska struka mogla mobilizirati sve svoje mogućnosti na najučinkovitiji način, a uz maksimalnu zaštitu populacije koja njihovu stručnu uslugu treba i koristi te zaštitu kvalitete pružene usluge, djelovanje magistara logopedije treba se temeljiti na zakonom utvrđenim uvjetima te je stoga nužno zakonodavno reguliranje logopedske djelatnosti.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, broj 82/13.) te Zakonom o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, broj 100/18.), definiran je status logopeda u zdravstvu, kao zdravstvenih radnika čime se hrvatsko zakonodavstvo uskladilo s Preporukom Komisije (EK) br. 824/2009 od 29. listopada 2009. o primjeni Međunarodne standardne klasifikacije zanimanja (ISCO-08) u popisu stanovništva i ostalim statističkim istraživanjima koja osiguravaju podatke o zanimanjima (*Classification of health workforce statistics, World Health Organization, Geneva, 2010.*).

Sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22., 33/23. i 36/24.), logopedija je zdravstvena djelatnost, a logopedi se smatraju zdravstvenim radnicima.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Ovim zakonskim prijedlogom uređuje se logopedska djelatnost, obavljanje logopedske djelatnosti, izdavanje odobrenja za samostalan rad, odredbe vezane za osnivanje organizacijskih oblika za obavljanje logopedske djelatnosti, dužnosti i odgovornosti magistra logopedije, stegovna odgovornost magistra logopedije, osnivanje i organizacija rada Hrvatske komore logopeda, vođenje Registra magistara logopedije Hrvatske komore logopeda, stručni nadzor nad radom magistara logopedije te upravni nadzor nad zakonitošću rada Hrvatske komore logopeda.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom propisuje sadržaj ovoga Zakona te se utvrđuje da se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na magistre logopedije primjenjuju i na profesore defektologe - smjer oštećenje govora, sluha i vida, profesore defektologe - logopede, diplomirane defektologe - logopede, diplomirane logopede, profesore logopede te na osobe koje su prema ranije važećim propisima stekle akademski naziv magistar logopedije.

Uz članak 2.

Ovim se člankom propisuje značenje pojedinih pojmova te rodno značenje izraza koji se koriste u ovome Zakonu.

Uz članak 3.

Ovim se člankom utvrđuje da je logopedska djelatnost zdravstvena djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku, propisuje se njezina svrha te što sve obuhvaća. Također, propisuje se da logopedsku djelatnost obavljaju magistri logopedije na svim razinama zdravstvene zaštite sukladno propisanim normativima i standardima.

Uz članke 4. i 5.

Ovim se člancima propisuju opći uvjeti koje moraju ispunjavati magistri logopedije za obavljanje logopedske djelatnosti.

Uz članke 6. i 7.

Ovim se člancima propisuje postupak izdavanja, obnavljanja i ukidanje odobrenja za samostalan rad magistrima logopedije te se utvrđuje da dokumentaciju u postupku izdavanja i obnavljanja odobrenja za samostalan rad uređuje općim aktom Hrvatska komora logopeda (u daljnjem tekstu: Komora). Nadalje, propisuje se da se odobrenje za samostalan rad magistra logopedije obnavlja svakih šest godina te da su magistri logopedije u tu svrhu obvezni svakih šest godina proći provjeru stručnosti. Također, propisuje se pravo i obveza stručnog usavršavanja magistara logopedije te obveza poslodavca da omogući magistru logopedije stručno usavršavanje u opsegu potrebnom za obnavljanje odobrenja za samostalan rad. Također, propisuje se da sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja magistara logopedije uređuje općim aktom Komora.

Uz članak 8.

Ovim se člankom propisuje da se logopedska djelatnost može obavljati u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu za obavljanje zdravstvene djelatnosti i u privatnoj logopedskoj praksi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom te zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita. Također, logopedska djelatnost može se obavljati i u sustavu socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom te propisima kojima se uređuje socijalna skrb, odgoj i obrazovanje. Nadalje, propisuje se da magistar logopedije može osnovati privatnu logopedsku praksu sukladno odredbama ovoga Zakona te trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti sukladno odredbama zakona kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

Uz članak 9.

Ovim se člankom definira privatna logopedska praksa te se propisuje pod kojim uvjetima magistar logopedije može obavljati privatnu logopedsku praksu.

Uz članke 10. i 11.

Ovim se člancima propisuje postupak za izdavanje odobrenja za obavljanje privatne logopedске prakse te za obavljanje privatne logopedске prakse u novom prostoru. Također, utvrđuje se da normative i standarde za obavljanje logopedске djelatnosti u pogledu prostora, radnika te dijagnostičke i terapijske opreme utvrđuje pravilnikom ministar nadležan za zdravstvo, uz prethodno pribavljeno mišljenje Komore.

Uz članak 12.

Ovim se člankom propisuje da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod) obvezan obavijestiti ministarstvo nadležno za zdravstvo i upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba ako je sklopio ugovor o provođenju zdravstvene zaštite s magistrom logopedije koji obavlja privatnu logopedsku praksu, u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora.

Uz članak 13.

Ovim se člankom uređuje način isticanja naziva privatne logopedске prakse.

Uz članak 14.

Ovim se člankom utvrđuje da magistar logopedije može imati samo jednu privatnu logopedsku praksu te da obavlja poslove osobno. Također, propisuje se da nositelj privatne logopedске prakse - magistar logopedije može primiti u radni odnos jednog magistra logopedije te da dva nositelja privatne logopedске prakse mogu obavljati privatnu logopedsku praksu u smjenskom radu.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje da se više magistara logopedije, koji obavljaju privatnu logopedsku praksu osobno, mogu se udružiti u grupnu privatnu logopedsku praksu te se propisuje postupak za osnivanje grupne privatne logopedске prakse.

Uz članak 16.

Ovim se člankom propisuje na koje načine magistar logopedije koji obavlja privatnu logopedsku praksu može ostvariti novčana sredstva.

Uz članak 17.

Ovim se člankom uređuje privremena obustava rada u privatnoj logopedskoj praksi koja može trajati najdulje četiri godine, razlozi za privremenu obustavu rada te postupak za donošenje rješenja o privremenoj obustavi rada.

Uz članke 18. i 19.

Ovim se člancima utvrđuje da pravo na obavljanje privatne logopedске prakse prestaje na osobni zahtjev, po sili zakona i prestankom odobrenja za obavljanje privatne logopedске prakse te se detaljnije propisuju razlozi po sili zakona.

Nadalje, utvrđuje se da magistar logopedije u mreži javne zdravstvene službe privatnu logopedsku praksu može obavljati najduže do navršenih 68 godina života.

Uz članak 20.

Ovim se člankom propisuje u kojem slučajevima će ministarstvo nadležno za zdravstvo ukinuti odobrenje za obavljanje privatne logopedske prakse.

Uz članak 21.

Ovim se člankom propisuje da se na način isticanja naziva zdravstvene ustanove, trgovačkog društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti odnosno druge pravne osobe koja obavlja logopedsku djelatnost primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje i ustrojstvo ustanova te zakona kojim se uređuju trgovačka društva.

Uz članak 22.

Ovim se člankom propisuje da magistar logopedije može obavljati logopedsku djelatnost i bez naplate, u suradnji s vjerskim ili nevladinim udrugama ili samostalno, uz obvezu prijave te djelatnosti Komori.

Uz članke 23. - 25.

Ovim se člancima propisuju dužnosti i odgovornosti magistra logopedije. Nadalje, propisuje se obavezan sadržaj logopedskog kartona te se utvrđuje da detaljan sadržaj logopedskog kartona utvrđuje općim aktom Komora.

Također, propisuje se da se na postupanje s dokumentacijom nastalom u obavljanju logopedske djelatnosti primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju podaci i informacije u zdravstvu.

Uz članke 26. - 31.

Ovim se člancima uređuje stegovna odgovornost magistra logopedije te stegovne mjere. Također, propisuje se da se iznosi novčanih kazni za teže stegovne povrede utvrđuju statutom Komore.

Uz članak 32.

Ovim se člankom propisuje da magistar logopedije nije odgovoran ako pacijent svjesno odbija sudjelovanje u logopedskom postupku.

Uz članke 33. - 38.

Ovim se člancima propisuju opće odredbe vezane za Komoru - propisuje se obvezno članstvo magistara logopedije koji obavljaju logopedsku djelatnost te javne ovlasti, poslovi i tijela Komore. Također, propisuje se u kojim slučajevima je moguće dobrovoljno članstvo u Komori, obvezni sadržaj statuta Komore te donošenje Kodeksa logopedske etike i deontologije.

Uz članke 39. - 41.

Ovim se člancima propisuje da Komora vodi javni registar magistara logopedije Hrvatske komore logopeda (u daljnjem tekstu: Registar), propisuje se postupak upisa u Registar te da način upisa, vođenja i sadržaj Registra utvrđuje općim aktom Komora.

Nadalje, utvrđuje se da se magistru logopedije upisanom u Registar izdaje logopedska iskaznica, a oblik i sadržaj iskaznice te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama propisuje općim aktom Komora.

Također, propisuju se razlozi za brisanje magistra logopedije iz Registra.

Uz članak 42.

Ovim se člankom utvrđuje na koji način Komora stječe sredstva.

Uz članak 43.

Ovim se člankom utvrđuje da su osnivači Komore ministarstvo nadležno za zdravstvo i Hrvatsko logopedsko društvo.

Uz članke 44. i 45.

Ovim se člancima uređuje stručni nadzor Komore nad radom magistara logopedije te se propisuje da način provođenja stručnog nadzora uređuju općim aktom Komora, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo.

Uz članak 46.

Ovim se člankom utvrđuje da upravni nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju njezinih javnih ovlasti provodi ministarstvo nadležno za zdravstvo sukladno zakonu kojim se uređuje zdravstvena zaštita te da se odredbe o zdravstveno-inspekcijskom nadzoru propisane zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita odgovarajuće primjenjuju i na obavljanje logopedske djelatnosti.

Uz članke 47. i 48.

Ovim se člancima propisuju prekršajne odredbe.

Uz članke 49. - 58.

Ovim se člancima propisuju prijelazne i završne odredbe.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona u dijelu provedbe stručnog nadzora nad radom magistara logopedije u Republici Hrvatskoj koji će obavljati buduća Hrvatska komora logopeda, na temelju javne ovlasti utvrđene člankom 34. podstavkom 3. predloženog zakona, financijska sredstva u ukupnom iznosu od 5.000,00 eura godišnje, planirana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2025. godinu i projekcijama za 2026. i 2027. godinu, počevši od

1. siječnja 2026., na Razdjelu 096 Ministarstvo zdravstva, aktivnost A791006 Provedba inspekcijskog nadzora u cilju službene kontrole i stručni nadzor strukovnih komora, skupina rashoda 32 Materijalni rashodi, u okviru limita ukupnih rashoda za trogodišnje razdoblje. Isto tako, financijska sredstva za potrebe osnivanja i rada Hrvatske komore logopeda osigurana su u financijskom planu Hrvatskog logopedskog društva koje je samostalna i dragovoljna, neprofitna udruga koja okuplja logopede na teritoriju Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, Konačni prijedlog zakona dorađen je u nomotehničkom smislu sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora.

Prihvaćena je primjedba zastupnika Darka Klasića (HSLŠ) vezano za uvođenje prava na žalbu protiv rješenja koje se donosi povodom zahtjeva za izdavanje odobrenja za samostalan rad magistara logopedije te su dorađene odredbe članka 6. stavka 4. na način da je propisano da se žalba protiv navedenog rješenja može izjaviti Ministarstvu zdravstva.

Ujedno su od strane predlagatelja, izmijenjene i dopunjene pojedine odredbe u cilju postizanja veće jasnoće u primjeni koji su bili predmet rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora u prvom čitanju. Tako su u članku 8. izmijenjeni stavci 1. i 2. na način da se preciznije utvrdilo gdje se može obavljati logopedska djelatnost te pod kojim uvjetima. Nadalje, dorađen je članak 56. kojim se jasnije uredilo prijelazno razdoblje te se propisalo da trgovačkim društvima i fizičkim osobama - obrtnicima koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju postupke iz logopedske djelatnosti sukladno posebnim propisima, prestaje pravo na obavljanje postupaka iz logopedske djelatnosti po isteku roka od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona po sili zakona. Također, propisalo se da magistar logopedije koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavlja postupke iz logopedske djelatnosti može podnijeti zahtjev za donošenje rješenja Ministarstva zdravstva o početku obavljanja logopedske djelatnosti sukladno ovom Zakonu.

Također su od strane predlagatelja, dopunjene pojedine odredbe koje nisu bile predmet rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora u prvom čitanju, u cilju postizanja veće jasnoće u primjeni. Tako su u članku 2. stavku 1. dopunjeni pojmovi „prevencija, probir i savjetodavni rad“ i „evaluacija terapijskog rada“ na način da isti radi jasnoće pojma obuhvate „prevenciju, probir i savjetodavni rad u logopedskoj djelatnosti“, odnosno „logopedsku evaluaciju terapijskog rada“. Također, izmijenjen je članak 3. stavak 3. radi jasnoće na način da logopedska djelatnost obuhvaća, između ostalih, i prevenciju, probir i savjetodavni rad u logopedskoj djelatnosti i logopedsku evaluaciju terapijskog rada.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U raspravi o Prijedlogu zakona na radnim tijelima Hrvatskoga sabora, kao i u raspravi na sjednici Hrvatskog sabora, bilo je sadržajnih primjedbi i prijedloga koji nisu prihvaćeni.

Zastupnici Marija Selak Raspudić (nezavisna), Anita Curiš Krok (SDP), Urša Raukar-Gamulin (Možemo!), Milorad Pupovac (SDSS) te Marija Lugarić (SDP) predložili su da se u Zakonu navedu i ostale struke koje se bave jezično-govornim poteškoćama. Navedeno nije prihvaćeno s obzirom na to da se ovim Zakonom isključivo uređuje područje logopedске djelatnosti koju obavljaju magistri logopedije te obavljanje ostalih djelatnosti u sustavu zdravstva nije predmet ovoga Zakona.

Vezano za primjedbu da logopedska djelatnost nije samo zdravstvena djelatnost, već da je vezana i za odgoj i obrazovanje, kako su navele zastupnice Marija Selak Raspudić (nezavisna) i Marija Lugarić (SDP), napominje se da se logopedska djelatnost može obavljati u sustavu zdravstva, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita te u sustavu socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom te propisima kojima se uređuje socijalna skrb, odgoj i obrazovanje. Međutim, sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 133/20., 147/20., 136/21., 119/22., 156/22., 33/23., 145/23. i 36/24.), logopedska djelatnost je uvijek zdravstvena djelatnost bez obzira da li se obavlja u sustavu zdravstva, odgoja ili obrazovanja te su magistri logopedije kada obavljaju tu djelatnost uvijek zdravstveni radnici.